

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا

أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

اولین قدم زیارت

حق پدری

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

معرفی

بایر تمام خلق خود را در آن حسنه است

این شعرها جواب دلم رانمی دهد #بطلب_جان_ارباب

أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ
الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي
جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِيَتْ وَ
بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

آخر سلام زیارت دو توسعه در

سلام:

۱- توسعه افرادی

۲- توسعه زمانی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اللَّهُ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ
وَالْوَيْثَارِ الْهُوْتُورِ

حسین خون خدا و
پسر خون خدا

حسین تنهای بی کس

قدم دوم

عظمت مصیبت

وَجَلَّتْ وَ عَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي
السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ
عظمت مصیبت امام بر همه اهل آسمان

لَقَدْ عَظُمَتْ
الرَّيَّةُ

عظیمت این مصیبت:

وَجَلَّتْ وَ عَظُمَتْ الْمُصِيبَةُ بِكُمْ
(بِكُمْ) عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ
أَهْلِ الْإِسْلَامِ
عظمت مصیبت امام بر ما و جمیع
مسلمانان

۱- شهادت تنها باقی مانده اصحاب کسا

۲- آگاهی قاتل امام بر اینکه او نوه پیامبر اکرم (ص) است

۳- شهادت امام در جنگ نابرابر

۴- کیفیت شهادت ایشان و اصحاب ایشان

۵- برخورد ناجوانمردانه با اجساد مطهر ایشان و خانواده داغدار

ایشان

قدم دوم

لعنت وبراءت

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً آسَسَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ

بنیان گذاران ظلم به اهل بیت
و لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَ أَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ
الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا
مقابله کنندگان با مقام و مرتبه اهل بیت
و لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
قاتلان اهل بیت

لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ
قِتَالِكُمْ

کسانی که زمینه قتل امام را فراهم
کردند

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ مِنْ
أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ

۱- علاوه بر لعن و نفرین آنها زائر نسبت به آنها
اعلام برائت میکند.

۲- زائر نه تنها نسبت به آنها بلکه نسبت به

پیروان

تابعان

دوستان

اعلام برائت می کند.

مَنْ مَاتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ رَسُولِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ مَجْدِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ دِينِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ عَقْلِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ قَلْبِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ لِسَانِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ يَدَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ رِجْلَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ بَطْنِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ عَيْنَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ أُذُنَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ أَنْفِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ بَدَنِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ نَفْسِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ رُوحِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ عِلْمِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ حَقِّهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ اللَّهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ رَسُولِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ مَجْدِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ دِينِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ عَقْلِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ قَلْبِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ لِسَانِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ يَدَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ رِجْلَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ بَطْنِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ عَيْنَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ أُذُنَيْهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ أَنْفِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ بَدَنِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ نَفْسِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ رُوحِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ عِلْمِهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ حَقِّهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ اللَّهِ
أَوْ فِي سَبِيلِ كَلِمَةِ رَسُولِهِ

اظهار تسلیم

یا ابا عبد الله

دشمنی با کسانی که با اهل بیت (ع) دشمن هستند: آشتی با کسانی که با اهل بیت (ع) آشتی هستند:
«إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَأَلَكَمُ» «وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ»

دوستی و دشمنی ما تا روز قیامت ادامه دارد
«إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»

سه دسته که مورد لعن قرار میگیرند

سه طایفه آل زیاد، آل مروان و بنی امیه
و لَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً

سه نفر ابن زیاد، عمر بن سعد و شمر
و لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا

جماعتی که برای قتل امام مهیا شدند
و لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ

توفیق انتقام این ظلم بزرگ

لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي

بِكِ

معرفت و شناخت بر اینکه امام

پدر حقیقی اوست و مصیبت سید

الشهدا را مصیبت خود می داند

فَأَسْئَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي بِكِ

ستایش خدا با دو وصف:

۱-خدایی که تو را گرامی داشت

۲-خدایی که مرا به سبب تو گرامی داشت

کرامت و عزت به دست خدا است و خدا به امام حسین(ع) و دوستان او کرامت و عزت عطا کرده است

بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي

فدا کردن عزیزترین کسان برای امام

فدا کردن: انسان در راه امام خود از دامان

پر مهر پدر و مادر دست می کشد

برای انجام تکلیف در مورد امامش

أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ
إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

از او درخواست می کنم که روزی من گرداندتا در
رکاب امام منصور از اهل بیت محمد صلی الله علیه
و آله باشم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا
بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ

آبرومندی در پیشگاه خدا به این است که انسان در صف
لشکریان امام مهدی (ع) و آماده طلب خون سیدالشهدا و
انتقام گرفتن از دشمنان آن حضرت باشد.

هدف از موالات و برائت
تقرب به خدا و رسول (ص) و اهل بیت (ع)

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

موالات نسبت به امام حسین (ع) «که برای احیای عبودیت خدا قیام کرده است» و برائت از دشمنان ایشان جز برای عبودیت خدا نخواهد بود

إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ
إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِلَى فَاطِمَةَ وَ

موالات: یعنی اظهار دوستی به امام حسین (ع) به همراه پیروی از ایشان
برائت: یعنی بیزاری از دشمنان امام حسین (ع) به همراه احتراز از سیره و سنت آنها

نتیجه: تقرب به خدا و پنج تن آل عبا

برائت از دو گروه

دشمنان امام حسین (ع):

وَ بِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَ نَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ

بنیانگذاران ظلم:

وَ بِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ أَسَسَ أَسَاسَ ذَلِكَ وَ

بَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَ جَرَى فِي ظُلْمِهِ وَ

تأکید بر نتیجه برائت: عَلَى أَشْيَاعِكُمْ

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

یادآوری هدف موالات و برائت:

وَ اتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ

بِمُؤَالَاتِكُمْ وَ مُؤَالَاةِ وَلِيِّكُمْ

برائت از دو گروه

دشمنان اهل بیت (ع):

وَ بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ النَّاصِبِينَ لَكُمْ
الْحَرْبَ

پیروان و تابعان دشمنان اهل بیت (ع):

وَ بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَتْبَاعِهِمْ وَ اتِّبَاعِهِمْ

درخواست های زائر از خدا

إِنِّي سَأَلْتُ لِمَنْ سَأَلْتَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَ
عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ

دوستان و موالیان اهل بیت را دوست می دارم و با دشمنان ایشان دشمنی می کنم
معرفی خدا در بخش اول درخواست ها با اوصاف زیر:

۱. خدایی که با توفیق شناخت اهل بیت (ع) و شناخت موالیان ایشان مرا
گرامی داشت:

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ

۲. خدایی که مرا از دشمنان اهل بیت (ع) را به من روزی کرد:

وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

بخش اول درخواست ها

درخواست معیت با اهل بیت (ع) و ثبات قدم در این همراهی:

أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ
صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

درخواست رسیدن به مقام محمود نزد خدا و توفیق انتقام از دشمنان اهل بیت (ع):

وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَ أَنْ
يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ (بِالْحَقِّ) مِنْكُمْ

بنابراین مسیر تقرب به خدا با «معرفت و برائت» شروع می شود و با گذر از

«معیت به همراه ثبات قدم» ادامه می یابد و به «مقام محمود و مقام انتقام از

دشمنان اهل بیت (ع)» ختم می شود

قرار دادن دو امر برای واسطه بین خود و خدا
حقیقتی که اهل بیت در پیشگاه خدا دارند: **وَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ**
جایگاهی که اهل بیت (ع) در پیشگاه خدا دارند: **وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ**

عِنْدَهُ

بخش دوم درخواست ها

درخواست اجر عظیم تحمل مصیبت:
درخواست اجر عظیم تحمل مصیبت:

نُ يُعْطِينِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَاباً بِمُصِيبَتِهِ

تاکید بر عظمت این مصیبت: «صِيْبَةٌ مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَ فِي جَمِيعِ

السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ»

بخش سوم درخواست ها

درخواست درود ، رحمت و مغفرت الهی:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَتَأَلُّهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَ رَحْمَةٌ وَ
مَغْفِرَةٌ

درخواست زندگی و مرگی مانند زندگی و مرگی محمد و آل محمد:
درخواست زندگی و مرگی مانند زندگی و مرگی محمد و آل محمد:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلامُ عَلَيَّ وَعَلَىٰ آلِيَّ مُحَمَّدٍ
وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِي وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رواق دوم

بکاتبین

قدم اول

شکوه از عملکرد بنی امیه در روز عاشورا، برائت از ایشان و تقرب به خدا

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ

أَكَلَةَ الْآكِلَادِ

اشاره به یزید؛ نوه هند جگرخوار

اشاره به نفرین مکرر پیامبر (ص) بر ایشان:

اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

نشان می دهد آنها با اصل اسلام و حقیقت دین ، دشمنی و مقابله می کردند

سپس زائر به تاسی از رسول خدا (ص) ، اباسفیان ، معاویه و یزید را مورد لعن و
نفرین قرار می دهد:

اللَّهُمَّ اَلْعَنِ اَبَاسُفِيَانَ وَ مُعَاوِيَةَ وَ يَزِيدَ بَنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ
الْلعنة ابد الأبدین

و با اشاره به این مطلب که آل زیاد و آل مروان (دنباله های نسل بنی امیه و شافه هایی از شجره ملعونه) نیز در این روز به شادمانی و فوشالی می پردازند، آنها را مورد لعن و نفرین مضاعف قرار می دهد:

**وَ هَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ
الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ
عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذَابَ (الْأَلِيمَ)**
تاکید بر برائت از اسلام اموی و اظهار ارادت به پیامبر (ص) برای
تقرب به خدا:

**اللَّهُمَّ إِنِّي اتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي مَوْقِفِي
هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَائَةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ
بِالْمُؤَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ**
راه تقرب به خدا ساختن اسلام حقیقی و پیروی از آل است

قدم دوم

برائت از جمیع دشمنان اهل بیت (ع)

درخواست صد بار لعن و نفرین خدا بر دو گروه:

گروه اول: اولین کسی که باب ظلهم به اهل بیت پیامبر (ص) را گشود و تبعیت کننده او:

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تَابِعٍ
عَلَى ذَلِكَ

گروه دوم: کسانی که در سال ۶۱ هجری، برای مبارزه با امام، هم پیمان شدند:

اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَ شَايَعَتْ وَ
بَايَعَتْ وَ تَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ

خدایا همه ایشان را از رحمت خود محروم کن: ((اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ

جَمِيعاً))

سلام بر ابا عبدالله (ع) و جمیع شهدای کربلا

سلام بر تو ای پدر بندگان خدا، ای کسی که بندگی را زنده کردی و توحید را حیات بخشیدی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

سلام بر آن ارواح پاکی که سر بر آستان تو نهاده و آرمیدند، همان ها که به حرمت انسان آبرو بخشیدند؛ درود خدا بر ایشان باد که در حمایت از اسلام ناب، خون خود را تقدیم امام زمان خویش نمودند:

وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ

سلام بر تو به پهنای عمری که من باقی هستم و شب و روز باقی است:

لَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ

النَّيْلُ وَ النَّهَارُ

دوست دارم همیشه در این آستان باشم و در این آستان بمیرم:

وَ لِاجْعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي

لِزِيَارَتِكُمْ

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ
وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

قدم سوم برائت دوباره از سردمداران ظلم

در این میان آن که اساس این ظلم را با کنار گذاشتن
اهل بیت(ع) از منصب رهبری امت اسلامی بنیان نهاد
از همه بیشتر سزاوار لعن و نفرین خدا است:

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَ اِبْدَاءً بِهِ أَوَّلًا

دومی و سومی و چهارمی پشت سر او سزاوار لعنت
خدا هستند:

ثُمَّ (الْعِنِ) الثَّانِي وَالثَّالِثِ وَ الرَّابِعِ

اولی یا سومی کنایه از خلفای سه گانه و
چهارمین شخص معاویه است که ظلم به
اهل بیت پیامبر(ص) را تشدید کرد

یزید پنجمین شخص مورد لعن است که نهایت جنایت را در حق
خائن پیامبر مرتکب شد:

اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِساً

عبدالله بن زیاد و عمر سعد و شمر هم پیمانان یزید در قضیه عاشورا بودند و آل ابی
سفیان آل زیاد و آل مروان کسانی بودند که راه یزید و یزیدیان را در دشمنی با اهل
بیت (ع) ادامه دادند و تاریخ خونینی از خیانت ها و جنایات ها را از خود به یادگار
گذاشتند:

**وَ الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ عُمَرَ
بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْرًا وَ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ
مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ**

قدم چهارم سجده شکر

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى

انسان در معرفت و شناخت خدا به مقامی می رسد که در مصیبت ها نیز از خداوندشکر می کند زیرا می داند که مصیبتی که در راه خدا برای انسان پیش بیاید مایه ذلت نیست بلکه مایه تعالی و قرب بیشتر به خداست.

ما رأيتُ إلا جميلاً

لُحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي

توجه زائر به مصیبت امام حسین(ع) و اینکه مصیبت امام مصیبت زائر است و ستایش خدا به دلیل داشتن این مصیبت

درخواست دو حاجت مهم از خداوند:

برای آخرت

شفاعت حسین(ع) در روز ورود به محشر کبری:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ
الْوُرُودِ

برای دنیا

ثبات قدم در همراهی با حسین(ع) و اصحاب ایشان:

وَ ثَبَّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ
الْحُسَيْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ
بَدَلُوا مُهْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ